

عنوان مقاله:

نحوه مواجهه با ساب النبى در فقه و قانون مجازات اسلامى

محل انتشار:

نخستین کنگره بین المللی جامع حقوق (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

الهام حیدری - عضو هیئت علمی (استادیار)، گروه حقوق، دانشگاه شهرکرد، شهرکرد

الهام تقی زاده - دانشجوی کارشناسی ارشد رشته فقه و حقوق اسلامی، دانشگاه شهرکرد، شهرکرد

خلاصه مقاله:

پایه و اساس دین اسلام مقدسات آن است، اسلام نه تنها اهانت به مقدسات خود را امری نکوهیده و مستحق مجازات دانسته بلکه خداوند متعال در آیه 108 سوره مبارکه انعام بر عدم اهانت به مقدسات مشرکان چنین تاکید نموده است: « (به معبود) کسانی که غیر خدا را می‌خوانند دشنام ندهید، مبادا آنها (نیز) از روی (ظلم) و جهل، خدا را دشنام دهند! اینچنین برای هر امتی عملشان را زینت دادیم سپس بازگشت همه آنان به سوی پروردگارشان است؛ و آنها را از آنچه عمل می‌کردند، آگاه می‌سازد (و پاداش و کیفر می‌دهد)». در ماده 513 قانون مجازات اسلامی - تعزیرات مصوب سال 1375 به جرم سب النبى اشاره گردیده بود ولی تعریف ساب النبى در این قانون مشخص نشده بود اما در قانون جدید مجازات اسلامی مصوب 1392 در بخش جداگانه ای از کتاب حدود در ماده 262 به پیروی از فقه (سب نبی) تعریف شده است. این مقاله به تبیین ماهیت ساب النبى و احکام و نحوه مواجهه با ساب النبى در فقه جزایی اسلام و حقوق کیفری ایران پرداخته است.

کلمات کلیدی:

سب النبى، سب معصومین، سب پیامبران، فقه، قانون مجازات اسلامی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/502904>

